

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci žalobkyně: **X. P.**, státní příslušnice Moldavské republiky, bytem x, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem ve společnosti AK Čechovský & Václavek, s.r.o., se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o vydání zaměstnanecké karty,

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, vedeném pod sp. zn. OAM – 08632/ZM-2015.**
- II. **Žalovaný je povinen žalobkyni zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 14.342 Kč k rukám jejího právního zástupce Mgr. Petra Václavka.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 31. 3. 2016, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který dosud nerozhodl o její žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Žádost o vydání zaměstnanecké karty žalobkyně podala dne 12. 5. 2015. Žalovaný byl povinen o její žádosti rozhodnout do 60 dnů od jejího podání, ve zvlášť složitých případech do 90 dnů. Jelikož žalovaný v této lhůtě o žádosti žalobkyně nerozhodl, přistoupila žalobkyně k podání návrhu na opatření proti

nečinnosti, kterému bylo nadřízeným správním orgánem dne 22. 2. 2016 vyhověno. Nadřízený správní orgán přikázal žalovanému rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Žalovaný ale doposud ve věci nerozhodl, proto má žalobkyně za to, že je ve věci nečinný.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že navrhuje žalobu zamítnout, neboť žalovaný není a nebyl ve věci nečinný, v jeho postupu nelze shledat nepřípustné ani neodůvodněné průtahy. Koná nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutečného skutkového stavu v přiměřených lhůtách vzhledem ke složitosti věci. Na 27. 5. 2016 je plánován výslech žalobkyně, po jehož provedení žalovaný předpokládá, že vydá konečně rozhodnutí ve věci.

Z kopie správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 12. 5. 2015 žádost o vydání zaměstnanecké karty a zároveň požádala o nahlédnutí do spisu. Dne 24. 8. 2015 žádost o nahlížení do spisu urgovala. Usnesením ze dne 9. 9. 2015, č. j. OAM-08632-15/ZM-2015, bylo řízení o vydání zaměstnanecké karty přerušeno do doby právní moci rozhodnutí ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR vydaného za účelem studia. Dne 16. 9. 2015 bylo vydáno Komisí pro rozhodnutí ve věcech pobytu cizinců (dále jen „nadřízený správní orgán“) opatření proti nečinnosti, jímž nadřízený správní orgán přikázal žalovanému, aby do 30 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo, vydal rozhodnutí ve věci žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Dne 21. 9. 2015 se žalobkyně odvolala do usnesení žalovaného o přerušení řízení. Rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 2. 12. 2015 bylo usnesení žalovaného o přerušení řízení zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 12. 2015. Spis spolu s rozhodnutím nadřízeného správního orgánu byl žalovanému vrácen dne 13. 1. 2016. Návrhem ze dne 4. 2. 2016 se žalobkyně domáhala přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, načež nadřízený správní orgán rozhodl opatřením ze dne 22. 2. 2016 tak, že uložil žalovanému rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Toto rozhodnutí bylo žalovanému doručeno dne 23. 2. 2016. Předvoláním ze dne 2. 5. 2016 je žalobkyně volána k výslechu, který se uskuteční dne 27. 5. 2016.

V průběhu jednání, z něž se žalovaný omluvil, žalobkyně zdůraznila, že zaměstnanecká karta je pro žalobkyni nutným dokladem pro výkon zaměstnání na území ČR. Žalovaný podle ní řízení nedůvodně protahuje i přes vydání již dvou opatření proti nečinnosti.

Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, nařídil ve věci jednání a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho rozhodování.

Dle § 42g odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) může cizinec žádost o vydání zaměstnanecké karty podat ministerstvu v průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem. Ministerstvem se dle § 1 odst. 1 tohoto zákona rozumí Ministerstvo vnitra.

Podle § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců se rozhodnutí vydá, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Žalobkyně podala žádost o vydání zaměstnanecké karty žalovanému jako věcně příslušnému orgánu k vyřízení této žádosti dne 12. 5. 2015. Žalovaný měl o žádosti rozhodnout do 60 dnů, popř. do 90 dnů, bylo-li posouzení žádosti žalobkyně zvlášť složité. Nejpozději tedy uplynula lhůta k vydání rozhodnutí dne 10. 8. 2015. Dne 9. 9. 2015 žalovaný usnesením řízení přerušil do doby pravomocného skončení řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně na území ČR, v němž spatřoval předběžnou otázku.

Dle § 80 odst. 1 správního řádu, nevydává-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Dle odst. 4 písm. a) tohoto ustanovení přitom nadřízený správní orgán může přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí.

Opatřením proti nečinnosti ze dne 16. 9. 2015 přikázal nadřízený správní orgán žalovanému rozhodnout ve lhůtě 30 dnů ode dne ukončení přerušení řízení. K odvolání žalobkyně bylo následně rozhodnutím nadřízeného správního orgánu usnesení o přerušení řízení zrušeno, s právní mocí ke dni 3. 12. 2015. Vzhledem k tomu, že ani poté žalobce neučinil žádné úkony, které by směřovali k vydání rozhodnutí o žalobě, domáhala se žalobkyně návrhem ze dne 4. 2. 2016 přijetí opatření proti nečinnosti. Návrhu žalobkyně bylo opatřením nadřízeného orgánu ze dne 22. 2. 2016 vyhověno a žalovanému bylo uloženo rozhodnout ve věci žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření, ke kterému došlo dne 23. 2. 2016. Nejpozději do 24. 3. 2016 měl tedy žalovaný ve věci rozhodnout.

Za této situace je pro posouzení soudu rozhodující, že nadřízený správní orgán opatřením ze dne 22. 2. 2016 nečinnost žalovaného (implicitně) konstatoval. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publikovaném pod č. 2785/2013 Sb. NSS (rozsudek je dostupný též na webu www.nssoud.cz), jehož závěry lze vztáhnout i na posuzovaný případ: „[p]řijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 4 správního řádu z roku 2004), je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný, a nejde tedy o případ, na který pamatuje § 71 odst. 5 citovaného zákona. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat a procesním chováním účastníka řízení (žalobce) se, z pohledu § 71 odst. 5 téhož zákona, může zabývat jen od okamžiku přijetí tohoto opatření proti nečinnosti.“ Vydané opatření nadřízeným správním orgánem proti nečinnosti má tedy ten význam, že pro soud presumuje fakt, že správní orgán byl v době jeho vydání nečinný, přičemž soud není oprávněn nadále nečinnost žalovaného do doby vydání tohoto rozhodnutí hodnotit. Z hlediska posouzení nečinnosti soudem je tak podstatný časový úsek navazující na doručení opatření proti nečinnosti žalovanému. Ani ve lhůtě 30 dnů ode dne tohoto doručení ale žalovaný nečinil žádné kroky, které by směřovaly k vydání rozhodnutí ve věci. Žalovaný sice uvádí, že „koná nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutkového stavu“, čímž je zřejmě míněn výslech žalobkyně, avšak i k jeho nařízení došlo až po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí, jež byla žalovanému určena nadřízeným správním orgánem.

S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že žaloba je důvodná, proto soud rozhodl dle § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí. Takovou lhůtu soud shledal jako přiměřenou s ohledem na tvrzení žalovaného ohledně předpokládaného vydání rozhodnutí po výslechu žalobkyně.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci plně úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 14.342 Kč, a to za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a za odměnu za právní zastoupení ve výši

12.342 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby, tj. odměna 3 x 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání soudu v trvání do 2 hodin dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], dále tři paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a DPH z těchto částek.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. června 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová